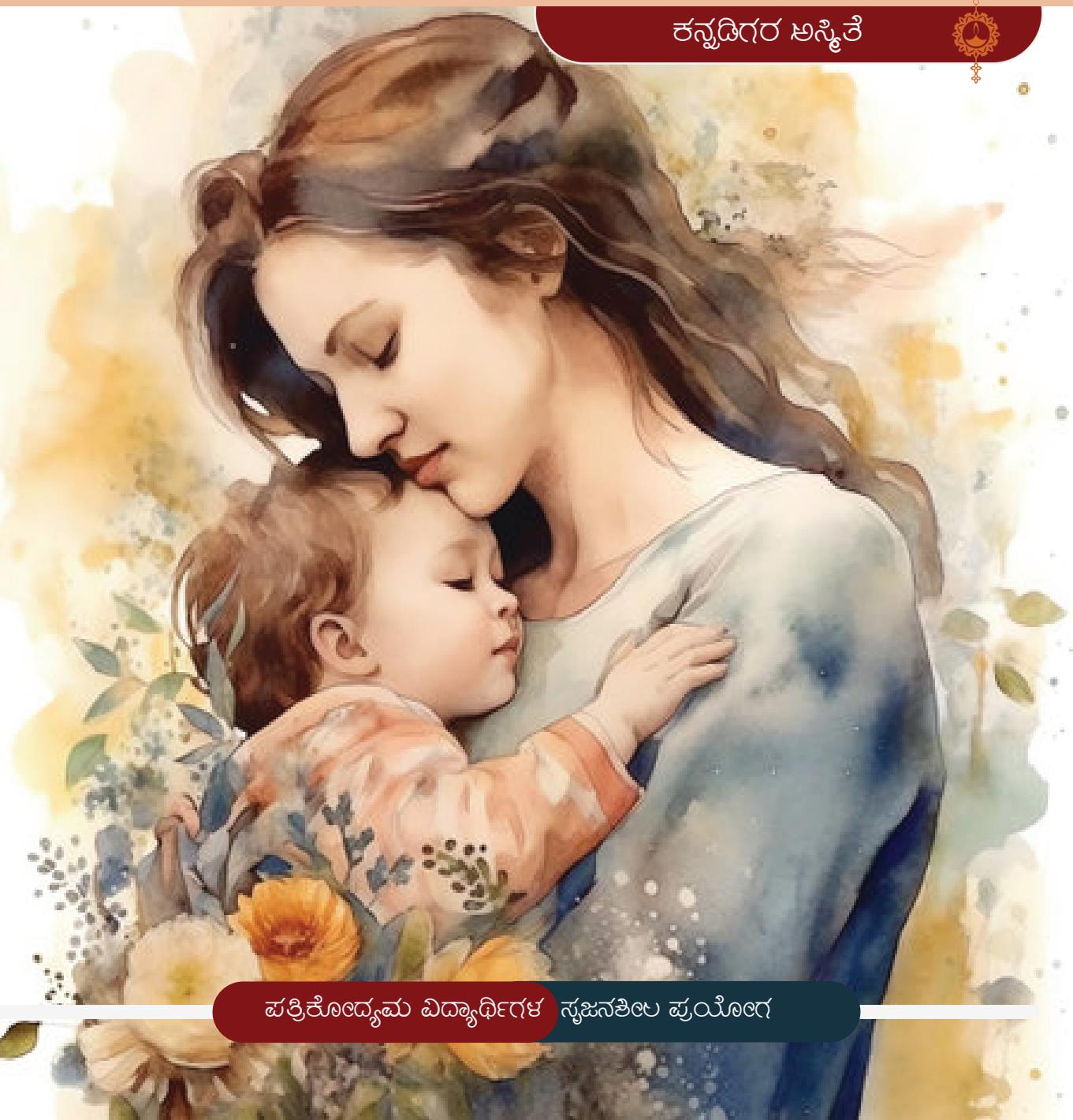


ಕರ್ನಾಟಕ

ಮಾರ್ಚ್ 2024



ಕರ್ನಾಟಕ ಇಸ್ತೇ



ಪಶ್ಚಿಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಪ್ರಯೋಗ



ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು

ಡಾ. ಭಾಸ್ಕರ ಹೆಚ್
ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಪ್ರೊಕ್ರೋಡ್ಯೂಸ್ ವಿಭಾಗ
ಎನ್.ಡಿ.ಎಎ್.ಕಾಲೇಜು ಉಜ್ಜರೆ.

ಸಂಪಾದಕರು

ಗೀನ್ ಗುಂಪಳಾಜೆ
ಮಂಜುನಾಥ್ ಎ.ಡಿ

ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ
ಪ್ರೊಕ್ರೋಡ್ಯೂಸ್ ವಿಭಾಗ
ಎನ್.ಡಿ.ಎಎ್.ಕಾಲೇಜು ಉಜ್ಜರೆ.

ವಿನ್ಯಾಸ
ಗೀನ್ ಗುಂಪಳಾಜೆ

ತಂಡ

ಸಿಕೆ ಪ್ರಜಾರಿ
ಪ್ರೇಜ್ಫ್ಲ್ರ್ ಡಿ.ಎನ್.
ಸುದಿಪ್ಪ ಹಿ
ನಂದಿಕ ಎನ್.ಜಿ.
ವಂಶಿ.ಎ.ಬಂಟ್

ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ನೊಂದಾಯಿಸಿ

ನಮ್ಮ ಇಮೇಲ್ ವಿಳಾಸ
editorkadamba@gmail.com

ವಾಟ್‌‌ನಂಬರ್

+91 93533 75479

ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ

ಸಂಪಾದಕರು, ಕದಂಬ ಹತ್ತಿಕೆ
ಎಂ. ಕ. ಗುಂಪಳಾಜೆ
ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ಅಂಚೆ ಮತ್ತು ತಾಲೂಕು,
ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ - 574214

ನಂಬಾದಕರಿಂದ

ತೀರ್ತಿಯ ಓದುಗರೆ,

ಮೊದಲಿಗೆ ಕದಂಬ ಹತ್ತಿಕೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿಂದ
ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಬೆಳೆಯುವವರ ಕಾಳೆಯಲು ಇದ್ದು

ಇರುತ್ತರೆ ಎಂಬಂತೆ ಈ ಹತ್ತಿಕೆಯ

ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ತೊಂದರೆಗಳು

ನಮಗೆ ಎದುರಾದ್ದರಿಂದ ಕೆಲ ತಿಂಗಳು

ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ

ನಮಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಓದುಗರ ಆಸೆಯಂತೆ ಮತ್ತು

ಈ ಹತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲು

ಖೂಣಿ ಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಕದಂಬ ಹತ್ತಿಕೆಯ ಬದನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ

ಲೇಳಿನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಹೊಸದಾಗಿ ನಮ್ಮ

ಆಸುಪಾಸಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತಿಕ ತಾಣಗಳನ್ನು

ಪರಿಚಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ

ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿ ಬಹುಪದರಗಳ ಜಲಪಾತವಾದ

ಎರ್ವಯ್ಯ ಜಲಪಾತವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಈ ಜಲಪಾತವನ್ನು ಭೇಟಿ ನೀಡಿ.

ಮಾರ್ಗ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಬಹು

ನೆನಂಬಿರುವಂತಹ ದಿನವೆಂದರೆ ಪ್ರಮನ್ನ ಡೇ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ

ದಿನಾಚರಣೆ. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಓದುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ

ತಾಯಿಯಂದರಿಗೆ, ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ

ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ ಇದರ ಶಭಾಷಯಗಳನ್ನು ಕೋರುತ್ತಾ,

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿರುವ

ಕದಂಬ ಹತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿದ ನೀವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅನಿಸಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು

ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಅಫೇಕ್ಟಿಸುವ.....

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ

- ರ್ಮೇನ್ ರ್ಯಾಂಪಳಾಜೆ

20



ಕದಂಬದೊಳಗೆ

- ನಿರ್ಣ್ಯಾಯಿ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ / 05** ಮುರಳ್ಕೆಷ್ಟು ಫೋಲು
- ಸೀಟಿ ಬಾಬು ಮತ್ತು ನಮಗ್ಲರಿನ ಪರಿಜಿತರು / 08** ವಿನೋದಕುರಾರ್ ಪುಲಕಣ್ಣ
- ಸೀಟಿ ಬಾಬು ಮತ್ತು ನಮಗ್ಲರಿನ ಪರಿಜಿತರು / 12** ವಿನೋದಕುರಾರ್ ಪುಲಕಣ್ಣ
- ನಮಯೋತ್ಸಾಹ / 16** ಕಿರಣ್ ಪುಲಕಣ್ಣ
- ನಿನ್ನ ಅಲಂಕಾರ. / 07** ಶ್ರೀರಕ್ಷಾ ನಾಯ್ಕು
- ಉಳಿದ ಮಾತ್ರ / 11** ಶ್ರೀರಕ್ಷಾ ನಾಯ್ಕು
- ದಯಿ / 12** ಗೀನ್ ಸುಂದರಾಜ್

‘ಕದಂಬ’ದ ಮಂಟಪಾಲ್

ನಿಮ್ಮ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲ
ಬಯಸುತ್ತಿರು?

ಸ್ವರಜಿತ ಕಥೆ, ಕವನ, ಹನಿತವನ, ಮನಿಕಥೆ,
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಲೈನ, ಪ್ರಾಣ ತಥನ.. ಹೀಗೆ
ಬಳಾ ತರಹದ ಬರಹಗಳನ್ನು
ಕರುಹಿಸಬಹುದು. ಆಯ್ದುಯಾದವುದಾಗಿ
ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.



+91 93533 75479



editorkadamba@gmail.com

ಕದಂಬ

ರನ್ನಡಿರರ ಇನ್ನೊತೆ



/@kadambamagazine



● ಮುರಲಿಕ್ಕಣ್ಣ ಬೆಳಾಲು

ನಿರೀಕ್ಷೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ

ನಾ ನಿಟ್ಟದ್ದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಸುಖಾಯಿತು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಭೇ... ಹೀಗಾಯ್ತೆಲ್ಲಾ.. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹವೇ ಇಷ್ಟು....!

ಈ ರೀತಿ ಹಲುಬಿತ್ತಾ, ನೋಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿರಾಸೆಯ ಮುಖ್ಯಹೊತ್ತು. ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವವರು ಹಲವರು. ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಅಸಾಹಯಕತೆಯಿಂದ ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದು. ಹೀಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಈದೇರದಿದ್ದಾಗ ನೋವು, ದುಃಖವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮೆನ್ನು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಅಧಿರರನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಭೂಲದಿಂದ ನಮ್ಮೆತನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವುದು ಕೂಡ ಒಂದು ಸವಾಲು.

ಇತರರ ಮೇಲಿನ ಅತಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಇದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿ ಅರಿತು, ಕಲಿತು, ಬೆರೆತು ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ, ಸರಿಯಾದ ಜಾಣಿ, ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮ, ಭೂಲ, ಭಂಡಧ್ಯೇಯ, ಅಭೂಲ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗುರುಗಳ ಜಾಣಿ, ಹಿರಿಯರ ಅನುಭವ ಪಾಠಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುನ್ನಡಿದಾಗ ಯಶಸ್ವಿ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಗುರುಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಕೆಲಪೊಮ್ಮೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ನೆರವಿನೋಂದಿಗೆ ಸ್ವಯಂಗುರುಗಳಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕು. ಆಗ ನಿರಾಸೆ ಎನ್ನುವುದು ಇರದು. ಕೈಷ್ಟೆ, ಭಗವದ್ವಿತೀಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೂ ಅದನ್ನೇ. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಹೇಳಿರುವುದೂ ಅದನ್ನೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಡುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಅಂದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳೆಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು. “ನಮ್ಮ ತಲೆಯಡಿಗೆ ನಮ್ಮದೇ ಕೈ” ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮುಖ್ಯರಲ್ಲ. ಅಮುಖ್ಯರೂ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಅವರ ನೆರವು ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕುಗಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ನೋಲಿಗೆ ಮುನ್ನಡಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ಸೋಲೇ ಗೆಲುವಿನ ಸೋಪಾನ”, “ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿಲು” ಎಂಬೆಲ್ಲ ತಿಳಿದವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾತ್ಯಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡಿಯಬೇಕು.

ಶೈವನ



ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇಸರಪಟ್ಟಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಶಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಮಾನವ ಸಹಜ ಗುಣ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಆಗ ನಾವು ಮಾನವ ತಪ್ಪಿಗಳು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬುದ್ದಿರಿಂದ ನಾವು ಮಾನವ ತಪ್ಪಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಹಮಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅದು ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪಿ, ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಸರಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಯಾರೋ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಿದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ನಿರಾಸೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ಇದ್ದಾಗ ಆಕಶಾತ್ತ್ವ ನಮಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ಚಾಚಿದರೆ ನಿರಾಸೆ ಎಂಬ ಪದವೇ ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಸೆಗಳ ನಡುವಿನ ನಂಬಿ ಜಿಂತೆ ಮತ್ತು ಜಿತೆಗಿರುವಷ್ಟೇ ಹತ್ತಿರವಾದದ್ದು. ಹಾಗಾದರೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ತಪ್ಪೇ....? ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂತಿಯಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ತಪ್ಪಿ. ಎಲ್ಲವೂ ನಾವಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದು ಸಹಜ. ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಸಿಗುವುದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೂರೇಗೇಳು ಎಂಬಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಹಿಗದೆ ತೆಗಳಿಕೆಗೆ ಹುಗದೆ ತಟಸ್ಯ ಮನಸ್ಥಿಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕು ನಡೆಸಿದಾಗ ನಿರಾಸೆ ಎಂಬುದು ಹತ್ತಿರವೂ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆಗ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದದ್ದು ಪದವಿ ಅಥವಾ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಗೌರವ ಸಿಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಯಬೇಕಷ್ಟೇ.

ಹಾಗಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗು ಬೇಡ. ಹೀಗೇ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಮೊಂಡತನವೂ ಬೇಡ. ಬಂದದನ್ನು ಬಂದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಾಗ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಕೊರತೆಗಳಲ್ಲವೂ ನಗಣ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಲಿಪ್ಪ ಮನಸ್ಥಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬೇಸರ, ದುಃಖ, ದುಮ್ಮಾನಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕಿಗೆ ಅದು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಯಾರಾದರೂ ನಮಗೆ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅವನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವೆಪ್ಪು ಬಾರಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಚಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆತ ಒಂದು ದಿನ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಿದ್ದರೆ ಅವನು



“ಬಲ್ಲದ ಗಂಡನಿಗೆ ಮೋಸರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು” ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುಕುವುದರಿಂದ ಸಂಬಂಧಗಳ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಇತರರು ಕೊಡುವ ಗೌರವವೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ, ಹಣವಿದ್ವವರಾದರೆ ಅಂತವರಿಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟರೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅವಹೇಳಣಕಾರಿ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿದ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಇದ್ದಾಗ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೂ, ನಾವೇವಾನಾದರೂ ಸೋತಾಗ, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಆಳಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಎಂಬಂತೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲ ಗಢಾಪ್ರಹಾರ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ನಾವು ಎಲ್ಲರ ತ್ರೈತಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆ ಹೇಳಿ. ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ದರ್ಪದಿಂದಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಎಂದಿಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಾರದು. ನಶ್ವರವಾದ ಅಂತಹ ಸುಖ ಮತ್ತೆ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗಿ ಬಾಳುವುದರಲ್ಲೇ ಸುಖವಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟಕೊಂಡು ಬಂದವರಿಗೆ ನಿರಾಸೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮಿಂದ ಎಪ್ಪು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಜ್ಞಿಸಿ, ಹೀಯಾಳಿಸಿದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಅವರು ಇಟ್ಟಕೊಂಡ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸುಹುದು. ಅಂತವರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕು ಒಳ್ಳಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾದರೂ ಆಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವನ್ನಾದರೂ ನೀಡಬೇಕು. ಆಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನಿರಾಳವಾಗಬಹುದು. ಢ್ಯರ್ಟ ತುಂಬುವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಗೌರವದ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ತ್ರೈತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲರ ಎಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ವಸ್ಥಳ ಯರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು

ದೇವರಿಂದಲೂ ಆಗದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಆಗುವಂತದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ತತ್ತ್ವಿರೆಚಿದಲ್ಲಿ ಇತರರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾದಿತ್ತ. ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇತರರನ್ನು ನಿಂದಿಸಬೇಡಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದಕಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಬೇಡಿ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಸೈಹ, ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಿತ್ತ. ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮನಸಿಯಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಷ್ಟೋಂದು ನೋಂದುಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇತರರ ಜತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಉಳಿಯತ್ತವೆ. ಬೆಳೆಯತ್ತವೆ.

ಯಾರಿಂದಲೂ ಅತೀವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಬೇಡ. ಯಾವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಮುತುವಜೀ ಇಟ್ಟ ಸ್ಯಂತಂ ನಂಬಿಕೆಯೋಂದಿಗೆ, ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸದೋಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಡೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದು ಸ್ವಾತ್ಮಿಯ ಸೆಲೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ನಾವೇ ಮಾಡಲು ತಲೆಬಾಗಿ, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಉತ್ತರ ಮಾಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೋಸ ಹೋಗುವ ಪ್ರಮೇಯವೂ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೌರವಿಸಿ. ಅವರ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡಿ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಉನ್ನತ ಸ್ಥರಕ್ಕೇರುತ್ತದೆ. ಇತರರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ತ್ರೈತಿಸಿ, ಇಟ್ಟಪಡಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳಿಯ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇರಲಿ. ಆದರೆ ಅದು ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಭರವಸೆಯಾಗಿರಲಿ. ಆ ಒಂದು ಭರವಸೆಯ ಸೆಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಬಧಕಿನ ದಾರಿಗೆ ಹೊಸದೋಂದು ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ನಮಗೆ ಉನ್ನತ ಸಾಫ್ತನಮಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬಹುದು.

ಸಿನ್ಹ ಅಲಂಕಾರ..

ಅ ಕಾಡಿಗೆಂಂ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ ಸೇರಿದ ಜಂಬಿ... ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಾನು ಇಣಿಕಿದಾಗ ನಿನಗಿಂತ ಮೋದಲು ನಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಬೀಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣ ಕಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕಿರಿಯ ಮೆದುವಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದೆ.. ಅದೋಂ, ನಿನ್ನ ಮಾತು ತನಗಲ್ಲ ಎಂದಿತು. ಕಿವಿ ಕೆಪ್ಪ ಮಾಡಿ ನಿನನೆ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳೇ ಕೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿತು. ತುಟಿಯ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ನನ್ನ ಅಸಹಾಯಕತೆಗೆ ನೋಡಿ ನಷ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಗಿ.. ಅದೇಹೋ ಹಿಂಸೆಯಾಯಿತು. ಮೂಗಿನ ಮೇಲಿನ ಮೂಗು ಮೂಗು ಮುರಿದರೆ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿನ ಓಲೆ ನಲಿದಾಡುತ ನುಲಿಯಿತಿದೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಬಳಿಗಳ ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಲಹರಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೋರಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ.. ಕಾಲ್ಗೆಜೆಯ ಸದ್ಯ ನನ್ನ ಸಹನೆಯ ತಾಳ ತಪ್ಪವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ.. ನಿನ್ನನ್ನೇ ಅರಸಿ ಬಂದ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಆಭರಣಗಳ ಕಾಟ ತುಸು ಹೆಚ್ಚೆ ಆದಂತಿದೆ. ನನ್ನ ಇಂಗಿತವ ಅರಿತು ಕರೆಯಂದೇ ಬರುವೆಯಾ? ನನ್ನ ಕೆಳಕುವ ನಿನ್ನ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಚೂರು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವೆಯಾ?





● ಶಿನ್‌ಶಾಸಕರು ಮಾರ್ಗ ಕುಲಕ್ಷೇ

ಸಿಎಂ ಬಾಬು ಮತ್ತು ಇತರ ನಮ್ಮೆಗೆ ಪರಿಚಯ

ನಾವು ನಮ್ಮ ಬೇಸಿಗೆ ರಚಿತ್ಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಉರಾದ ನರಗುಂಡಕೆ. ರಚಿ ಸಿಕ್ಕ ಮೇಲೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದಿನ ರೂಪ. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲ. ಉರು ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಗೆ ಕಾಯುವುದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಬೇನಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಡ್ಡದ ಕಾವಿನಿಂದ ದಗದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಹಸಿರ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಹಜವಾಗ ಹತ್ತಿರವಾದ ಉರು.

ನನ್ನ ಈ ಉರಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೇಸರ ಮಾತ್ರ ಸದಾ ನನಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಅದೋ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ದೂರ. ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಓದಿ ಕಾಡು ಅಲೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಮಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡವ. ಪುಸ್ತಕ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಪರಿಸರದ ಮೃದ್ಗದಲ್ಲಿ ತಾನು ಲೀನವಾಗುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು, ಸಿನೆಮಾದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನನ್ನು ಸವಿಯಲು ತನ್ನ ಉರಿಗೇ ಹೋಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಉರು ಹೀಗೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ? ಎಂಬ ಆಸೆ ಮಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

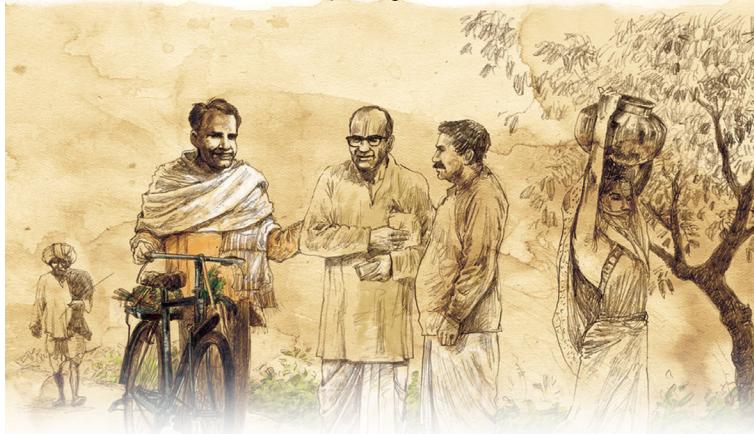
ಬಹಳ ಈಚಿನವರೆಗೂ ನನಗೆ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ,

ನನ್ನ ಉರಿನ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ ಸಂತಸವಿತ್ತೆ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಬರೆದು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ನವಿರಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸವಿಯಾದ ಘಟನೆಗಳು, ಸಂದರ್ಭಗಳು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದುದರ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ. (ಇದ್ದಿರಲೂಬಹುದು). ಇರಲಿ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ವಿಷಯ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳಿಂದ ಆದರೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ವಿಷಯ ನನ್ನದ್ದು, ನಮ್ಮೊರ್ವಿನವರದ್ದು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿರದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದವರು. ನನಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಇಡೀ ಉರಿನ ಜೊತೆಗೆ. ಇಡೀ ಉರನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗೆಯ ಮಾತನಾಡಿಸುವಂತಹವರು. ಮಾತನಾಡಿಸದೇ ಇದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಂತಿದ್ದವರು.

ಬೇಸಿಗೆಯ ರಚಿಗೆ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ರಾತ್ರಿ ಒಳಗಡೆ ಮಲಗಲು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗೆಲ್ಲ ಮನೆಯ ಮಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೋ, ಇಲ್ಲ ಹೊರಗಡೆ ಇದ್ದ ಆಳನುದ್ದದ ಜಾಗೆಯಲ್ಲೂ, ಇಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ಮನೆಯ ಭಾಲಿ ಹಾಸಿನಲ್ಲೋ ಮಲಗಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದ ನೆಮ್ಮೆನ್ನು ಕಳ್ಳ ಕಾಕರ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಹೆಡರಿ ನೆಮ್ಮೆನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಮಲಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡವರೂ ಧ್ಯೇಯವಂತರೂ

ಆಗಿರಬಹುದಾದ ಒಂದು ಪ್ರೋಮೋಷನ್ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೂ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿದೆ ನಮ್ಮ ಹತಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಿದ್ದಾಗ ಆಗಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕವರಾದ ನಮಗೆ ‘ಹೊರಗಡೆ ಮಕ್ಕಳೇತಿ ಮಕ್ಕಳ್ಳ..ಹುಚ್ಚ ಒಂದ ಎತಕೊಂಡ ಹೊಕ್ಕಾನ್’

ಕಥೆ





ಎಂದು ಹೆಡರಿಸಿ ಅವನು ಬಂದು ನಮ್ಮೆನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮೆ ಭಯವನ್ನು ಮತ್ತಪ್ಪು ಉಲ್ಲಖಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಳಗಡೆ ಮಲಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸುಮ್ಮನೆ ಘಟಾರಿನಿಂದ ಹೊರ ಬರುವ ಸೋಳ್ಯಿಯ ಕಡತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು ಅಂತಲೋ ಏನೋ ಸುಳ್ಳಾಂದನ್ನು ಹೇಳಿ ಒಳಗಡೆಯೇ ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಂತು ತುಂಬ ಹುಣ್ಣರು ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹತಗಳನ್ನು ಕೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೀಟಲೆಗಳನ್ನು ದಿನವೂ ನಮ್ಮ ಮಾಮನೋ, ಅಜ್ಞನೋ ಉರಿನ ಬಾಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ವರ್ಣಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೀಟತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ 'ಬಾಯಾಗ್ ನೋಣ ಹೋದಿತು..ಬಾಯ್ ಮುಕ್ಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

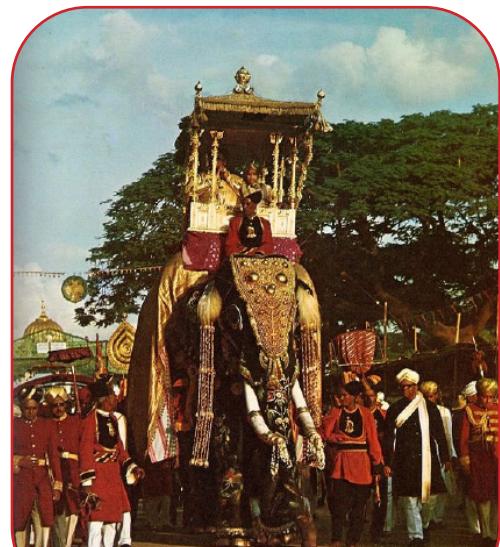
ಉರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಇದ್ದುದು ಸಂತೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಷದ ರಸ್ತೆ ಸೀದಾ ಸಂತೆಗೆ ಹೊರಡುವ ರಸ್ತೆಗೆ ಕಿರುದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಉರಿನ ಜನ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಉರಿದ ಬರುವ ಜನ ಉರಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗವೆಂಬಂತೆ ಇದ್ದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯಾಗಿ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂತೆ ನಾಡಿನಿಂದ ಶುಂಬಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸುತ್ತ ಉರಿನ ಹಲವು ಹೆಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಈ ತಾಲೂಕ ಸಂತೆಗೆ ಜನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯವುದು ಬುಧವಾರದ ಸಂತೆ. ಬುಧವಾರದಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಹೊಸ ಹೊಸ ರೂಪ ತಾಳಿ ರಸ್ತೆಯ ಬದಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಸಂತೆಗೆ ಬರುವ ಜನರ ಗದ್ದಲದಿಂದಲೋ ಉರಿನ ಜನರ ಎಂದಿನ ಓಡಾಟದಿಂದಲೋ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆ ಸದಾ ಶುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು (ಈಗಲೂ ಕೂಡ).

ಅಳಿಕವಾದ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಜಗತ್ತಿನ ಮನಸ್ಸೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಬದುಕನ್ನು ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇವರ ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಪಂಚ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗದಂತಹದ್ದು. ಉರಿನ ಮುಂದೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಂಕಿತ ನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಬೇರೆಯದೇ ಅನ್ನಧರಕ ನಾಮವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದವರು. ಉರಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಇವರು ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣಯಾದ, ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಹುಣ್ಣರು ಮಾತ್ರ ಆಗಿದ್ದರು. ಇಂತಹವರಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣನಂತಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದವ ಸೀಟಿ ಬಾಬು ಒಬ್ಬ.

ಸೀಟಿ ಬಾಬು..

ಇಡೀ ಉರಸ್ಸೆಲ್ಲ ದಿನವೂ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಟಿ ಬಾಬು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಂದಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಸೀಟಿ ಬಾಬು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡರೆ ಸಾಕು ಅದೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಜ.

ಸೀಟಿ ಬಾಬುಗೆ 'ಸೀಟಿ' ಎಂಬ ಅನ್ನಧರಕನಾಮ ಅಂಟಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನಿಗ ಸೀಟಿ ಹೊಡೆಯುವ ಖಿಯಾಲಿ ಇಂದರಿಂದ. ಸೀಟಿ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ತಿಳ್ಳ. ವಿಜಲ್. 'ಸೀಟಿ ಬಾಬು ಸೀಟಿ ಬಾಬು ಸೀಟಿ ಹೊಡಿ..'. ಎಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಸೀಟಿಹೊಡಿ ಎಂದಿದ್ದ 'ಶಯ್...' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ತಿಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿದರೆ 'No... ww No...www' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಪೆಲಾಯನ ಮಾಡಿ ಬೀಡುತ್ತಿದ್ದ.. ಆದರೆ ನಾವೋ ಕೇಳಿವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಚಟ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನರಿಗೆ ಮಂಕು ಬಡಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಅದೋ ನೀವು ಯಾವುದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಗ್ಗಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಆತ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ನಿಶಿರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ.



ನಿಮಗಿನ ಗೂಡೆ

ಕನಾಡಕದ ನಾಡ ಹಬ್ಬಾದ ದಸರ ಹಬ್ಬವ ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿಗೆ ಗಳನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ವಿಜಯನಗರ ಸಂಸಾಥದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತ್ತು.



ನಾವು ಜಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಗಿ ಬರುತ್ತವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಸಲು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ 'ಎರಡ ಒಂಬತ್ತೆ', 'ನಾಲ್ಕು ಐದ್ದೆ', 'ಹನ್ನೆರಡ ಎರಡ್ದೆ' ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವ ಉತ್ತರದಂತೆ ಪಟಾಪಟ್ಟೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಒಬ್ಬರ ಭಾಯಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಿಕ್ಕವರಾದ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿ ಎಂದು ಜೀಗೆಲು ಮತ್ತಮ್ಮ ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿ ಕೇಳಲು ಮುಂದಾಗಿ

ಎಲ್ಲರ ಭಾಯಿಂದಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಒಂದೊಂದು ಮಗಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೋರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಾಳೆಯಿಂದ ಒಂದೊಂದೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಅಷ್ಟೇ ವೇಗವಾಗಿ ಸೀಟಿ ಬಾಬು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅದೇನೋ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಮದ ಏರಿದವನ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ನನಗೆ ಈಗ ಈ ಉರು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಕಲಿಸಿದ ಒಂದು ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅಸಹಜ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ.

ನಗರೇಶಿ

ಇದು ಅವನಿಗೆ ಯಾರಿಟ್ಟ ಹೇಸರೋ, ಅದ್ದಾವ ಅಥವ ಬರಲಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟರೋ ತಿಳಿಯದು ಆದರೆ ಉರಿನ ಸಕಲರು ಇವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ನಗರೇಶಿ ಎಂದೆ. ಈತ ಎಲ್ಲಿಂದರಾಗಲಿ ಮಲಗುವುದು ತಿರುಗುವುದು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಂತಿತ್ತು. ಅವನ ಕುಟುಂಬಸ್ತುರೋಂದಿಗೆ ಮನೆಯೋಂದರಲ್ಲಿದ್ದು. ಇತನ ಅಲೆದಾಟ ಕಡಿಮೆ. ಮೌನಿಯಾಗಿದ್ದು. ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕರೆ ತಾನೂ ನಗುತ್ತಿದ್ದು.

ಮೋದಮೋದಲು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಾಗೆ ನಗರೇಶಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿರುವ ವೈಕಿಷ್ಠ ಈ ಭೂಮಿಯ ನೇಲೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಇದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದದ್ದು ಆತ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ಬಂದಾಗ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕೇವಲ ದೆವ್ವ, ಮಳ, ಮಪ್ಪಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೆದರಿಸುವಂತೆ 'ತೀವ್ನಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರ ನೋಡ್ ನಗರೇಶಿ ಕ್ಯಾಯಾಗ್ ಕೋಡಿನಿ... ನೋಡ್..ನಗರೇಶಿ ಕ್ಯಾಯಾಗ್ ಕೋಡಿ...' ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಅಜ್ಞನ ಬೆಂನ್ನು ಮರಿಯ ನೋವು ಇದ್ದುದರಿಂದ ನೀಲಗಿರಿ ಎಣ್ಣೆಹಜ್ಜಿ ತಿಕ್ಕಿ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡಿದರೆ ನೋವು ಇಳಿಯತ್ತೆ ಅಂತ ಅವನನ್ನು ಬರ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಯಸ್ಸು. ಅವನನ್ನು ಮೋದಲ ಬಾರಿ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಭಯ ಆಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಭಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡುವ ಕಾತುರದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಕುಳ್ಳನೆ ದೇಹ, ತೆಳ್ಳನೆಯ ದೇಹ. ಜಿಕ್ಕ ಮುಖಿ ಅಳಕೆ ಮೀರಿ ಹೊಳೆಯಲಾಗಿದ್ದ ಕೊಳಕು ಪ್ರಾಂಟು ಶಣ್ಣ. ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞ ಅವನನ್ನು ಮನೆಯೋಳಗೆ ಕರೆದು ಎಣ್ಣೆಹಜ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಮನೆಯು ಇತರರಿಗ್ಯಾರಿಗೂ ಸರಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೆದ್ದನಂತೆ ಏನು ತಿಳಿಯದವನ ಹಾಗೇ ಇದ್ದ ಇವನು ಎಣ್ಣೆಹಜ್ಜಿ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡುವುದು ಅದೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತನೋ ತಿಳಿಯದು.



ಮನೆಯವರು ಇದೇ ಸಮಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಜಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ‘ಲಾಧಾಳತನ ಮಾಡಿದ್ದ ನೋಡ್ ಇಲ್ಲೇ ಅದಾನ್ ನಗರೇಶಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಿಡ್ಡೇವಿ’ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಿ ಬೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎಂಬಂತೆ ಅವನಿಗೆ ‘ನಗರೇಶಿ ಇವನ್ ಇಲ್ಲ ಇಕೆನರ ಕರಕೊಂಡ ಹೋಗ್ಗಿದೊ ಸಾಕಾಗೇಶಿ’ ಎಂದಿದ್ದೆ ನಗರೇಶಿ ಕೈ ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ನಟಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಭಾಗಿಲ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಕಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಅಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ರಂಪ ರಾಮಾಯಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ನಲವತ್ತೊ ನಲವತ್ತೊದೊ ವಯಸ್ಸಿನವನಂತಿದ್ದ ನಗರೇಶಿಯನ್ನು ಅಜ್ಞ ಮನೆಯವರ ಮುಂದೆ ‘ನಗರೇಶಿ ಮದ್ದಿ ಯಾವಾಗ್ ಪಾ’ ಎಂದು ಕೇಳಿ ನಗರೇಶಿ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಹಾಗೇ ಕೇಳಿದ್ದೆ ‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ರೀ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜುತ್ತಿದ್ದು.

ಇನೋವ್

ಹೆಸರು ಉಮೇಶಿಯೋ. ಮಹೇಶಿಯೋ. ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ .ಇತ ದಿನವೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದರ ಜಿತ್ತಿನ ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಅದೇತಕ್ಕೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳಿನ ಬೇಡಿ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು ಉರಿನವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇವನು ತ್ರೀತಿಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಳುಕಿ ಸೋತು ಶರಣಾಗಿ ಮೌನ ತಾಳಿದವನಾಗಿದ್ದ.

ಈಗ ಇವರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಉರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಪ್ರಥಮಾರ್ಪಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಮುಖ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಷ್ಟುಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಕಂಡ ಈ ಹುಜ್ಜರಂತಿದ್ದ ಹುಜ್ಜರು ಅದೇಕೆ ಹುಜ್ಜರಾದರು? ಅವರು ನಿಜವಾಗಲೂ ಹುಜ್ಜರೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಜಿಹ್ವೆಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕೆ ಬದುಕಿನ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರಕಿಯೋ, ದೊರಕದೆಯೋ ಮನುಷ್ಯ ತಾಳುವ ದೀರ್ಘ ಮೌನಕ್ಕೆ ಹುಜ್ಜುತನದ ಲೇಪನ ಹುಜ್ಜುಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೂ ತಿಳಿಯದು. ಇಂತಹ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉಹಾತೀತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳು ಪ್ರಮುಖರು.



● ಶ್ರೀರಂತ್ತಾ ನಾಯ್
ಧಾರವಾಡ



ಉಳಿದ ಮಾತೆ

ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಣಿ?

ನಾನೆಷ್ಟು ಕಾದಿರುವೆ ನಿನದಾರಿ ಎಂದು!

ಯಾರ ಅಂತರದ ವಿರಹಿರಿದಿದ್ದರು

ವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತು ನನ್ನಂತರಂಗ.

ಕತ್ತಲು ಕೊಳಣೆಯ ಕಿಟಕಿಗೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟಿ

ಬೆಳವಿಂದಿಂಜಿ ಚಂದ್ರಮನೊಂದಿನೆ

ಅದೆಷ್ಟು ಮಾತಿತ್ತೋರಿ !ನಾನಲಿಯೇ ,

ಇನ್ನಾಗಿದು ಎಂದು ಮೊಂದಗಳಿಲ್ಲ

ಮುಕ್ಕೆಯಾದ ಅವನು ನನ್ನ ಮಾತು ನಿಷ್ಣಲಿ.

ಸೂಂಪಾರಿ ಒಳಿದ ಗಾಳಿಯೋದನೆ ಜೋಂಗುಳಿದ

ಹಾಡನ್ನೂ ಹಾಡಿದ್ದನವ ನಿದಿರೆಗೆ ಜಾಲಿಸಲು.

ಜೋತೆಯಾರಿ ಹರಬೆ ಕೇಳಿದ್ದ ಕೊಳಣೆಯೂ ,

ಸ್ತಂಭವಾರಿತ್ತು ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ನನ್ನ ಮೌನಕ್ಕೆ.

ಅಪರಿಜಿತರು ಹೇದು , ಆದರೆ ಅನುಸರಿಸಿ

ಅನುರಾಗದ ನೂತನ ಶೀಳಣಿಕೆಯ ನಿರ್ವೈಂದಿನೆ ಬರೆಯುವುದಾರಿ

ಮನ ಬಯಸಿತ್ತು !



“ದಯಿ”



ಆ ಕಸಾಯಿಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಶೋರಣವನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕುವಂತೆ ಮೇಕೆ, ಕೋಳಿ,ಹಂಡಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಮ್ರವನ್ನು ಸುಳಿದು ತೂಗು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದಿಂದ ಚಮ್ರ ಸುಳಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಕ್ತ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆ. ನೊಣಗಳ ದಂಡು ಅದಾಗಲೇ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದರೆಡು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರ ಬಂದನು ಮುಸ್ತಫಾ. ಅದಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಥ್ದೆ ಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಅವನು ತೊಟ್ಟಿರುವ ಬಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತ ಸಿಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕತ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಹಸಿಹಸಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಅದೆಪ್ಪು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಲಿ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿದೆಯೋ! ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ಕುರುಹುಗಳನ್ನುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ಮಾಸಿಲ್ಲ. ಆ ಕಸಾಯಿ ಖಾನೆ ಇಳಿದ್ದ ಉರ ಜನರು ಹಾದು ಹೋಗುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ.ದಾರಿಹೋಕರಿಗೆ ಆ ಕಸಾಯಿಖಾನೆಯನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು. ಹಸಿ ಹಸಿ ಮಾಂಸ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ರಕ್ತಗಳ ವಾಸನೆಯಿಂದ ವಾಂಕರಿಗೆ ಬರುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂಗಿಗೆ ಕರವಸ್ತುವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಿಗಿದೊತ್ತಿ ಆ ಕಸಾಯಿಖಾನೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಿಯರು “ಇವರಿಗೇನು ದಯೆ ಅನ್ನೋದೇ ಇಲ್ಲಾ? ಹೇಗೆ ನಿದಾನಕ್ಕೊಣ್ಣಿವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಪುಗಳಿಗೇನು ಭಾವನೆ ಅನ್ನೋದೇ ಇಲ್ಲಾ?”

ಅದಿಕ್ಕು ಬದುಕು ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲಾ ಈ ಭಾವಿಮೇಲೆ?” ಎಂದು ಮುಸ್ತಫಾ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಹಿಡಿ ಶಾಪ ಹಾಕುವುದು ಉಂಟು.ಅದರೆ ವೀನು ಸ್ತುಫಾ • **ಗ್ರಿನ್ ಸಂಪರ್ಕಿ** ಉರವರ್



ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾನು ನಿಯತೀನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅದಲ್ಲವೇ!!!!!!?

ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯದಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವನು ನಿದಾನಕ್ಕೊಣ್ಣಿವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕಡಿದು, ಚಮ್ರ ಸುಳಿದು ಹತ್ತಾರು ತುಂಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಹ ಕೆಲಸಗಾರನಾದ ಅಲೀಮ್ ಸಹ ಬಂದನು.

ಯಾಕೋ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಡ ಮಾಡ್ದೆ ಬರುವಾಗ?!- ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸನು ಇವತ್ತು ನಾನೇ ಮಾಡ್ದೆ. ಈಗ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ?!ಮದ್ದಾಹ್ಲಿ ಬರೆಕಾಗಿತ್ತು. “ಎಂದನು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಸ್ತಫಾ.

“ಅದು ಅಮೃಜಾನ್ ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೃಗೆ ಮಷಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಿಕೆ ದಾವಾಖಾನೆಗೆ ಕಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಂಯ್ಯಾ.”-

ಎಂದನು ತಲೆ ತಗಿಸುತ್ತಲೇ ಅಲೀಮ್.

ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ಕೇಳಿ ತುಸು ಮೆತ್ತಾದ ಮುಸ್ತಫಾ “ಸರಿ ಸರಿ. ಈಗ ಆ ವಿಷಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡೊ.ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬರೋ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಕೀನ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡು. ಹಾಗೇ ಖಿದಮ್ ಬಂದ್ರೆ ಈ ಮಾಂಸನ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಬಿಡು..... ಮಷಾರು!! ಅವನು ಕಾಸು ಕೊಡೋವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡೊಂಡು ಇಸ್ತ್ವಾ. ಭಲೇ ಕಳ್ಳು ನನಗ್ ಅವನು. ಮೌನ್ ಹಾದೋಗಿರೋ ಹತ್ತತ್ತೆ ಎರಡು ನೋಟನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನೇ ಯಾಮಾರಿಸಿದ್ದಾನೆ.” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ ಅಲೀಮ್ ಧಣಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಗೆ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆಗಬೇಗನೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕಥ



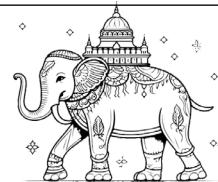
ತುಸು ಹೋತ್ತಿನ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೇ ಕಸಾಯಿಖಾನೆಗೆ ಮರಳಿದ ಮುಸ್ತಫಾ ಅಲ್ಲೀ ಹೋಳಿ ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನು ಅರಿಸುತ್ತ ಸ್ಪಟ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಲೀಮ್ ನನ್ನು ಕಂಡು “ಬಿಲೀಮ್ ಬಂದ್ದು?!” ಎಂದು ಹೋದನು.

“ಅವನು ಬಲ್ರಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಗ ಆದಿಲ್ ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದ. ಅವನು ಬಂದು ಮಾಂಸ ತೆಗೊಂಡು ಹೋದ.” – ಎಂದವನೇ ಮುಸ್ತಫಾನ ಕೈಗೆ ಇನ್ನೂರು ಇನ್ನೂರರ ಗರಿಗರಿ ನೋಟಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿ “ನಾನು ಮನೆ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಬತ್ತಿರು. ಅಮೃಜಾನ್ ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆ ಅಂತ ನೋಡೊಂಡು ಬತ್ತಿರು. ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಾಗೆ ಅಂತ ಒಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ.” ಎಂದವನೇ ಅವನು ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೇ ತನ್ನ ಹಳೇ ಸೈಕಲ್ ಮೆಟ್ಟಿ ಸರಿದು ಹೋದನು.

ಅವನು ಹೊಟ್ಟಿ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದವನು ಡ್ರಾಯರ್ ಎಳೆದು ಅದರೊಳಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಇಟ್ಟನು ಮುಸ್ತಫಾ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಣ್ಣಿದ ಬಡಕಲು ಬೀದಿ ನಾಯಿಯೊಂದು ಕೆಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಡುತ್ತೇ ಕಸಾಯಿಖಾನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣಗಳು ಆಸೆಯಿಂದ ರುಂಡ ಮುಂಡ ಬೇರಾಗಿ ಚರ್ಮ ಕಿತ್ತು ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ

ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಅದು ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಮುಸ್ತಫಾನಿಗೆನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅವನ



ಅಂಗಡಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಆದರೆ ಈ ಬಡಕಲು ನಾಯಿಯಂತೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ತಫಾ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಬಂದು ತುಂಡು ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಆ ನಾಯಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಪರಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಪ್ಪೇ ಮುಸ್ತಫಾ ನ ಕೆಲಸ.

“ಧೋ ಹಾಳಾದೆ ದರ್ಬೇಸಿ ನಾಯಿ. ಅದ್ದಾವ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾಂಸನ ಕದ್ದು ಕಚ್ಚೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೋ ಏನೋ. ಇದ್ದಿಂದಾಗಿ ದಿನ ನನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಹಾಳಾಗ್ನಿದೆ. ಸ್ಯಾತಾನ್!.....ಒಂದಿನ ಸಿಗ್ನಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಆದು, ಹೋಳಿ ಮಾಂಸ ಸುಳಿದು ನೇತಾತ್ತಿನಿ. “ಎಂದು ಕತ್ತಿ ಮನೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

—ಮುಂದುವರೆಯುವುದು





ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರಯೋಳ

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಎಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖದ ಸೌಂದರ್ಯ ಎಂದರೆ ಇನ್ನು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಜಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತಾನೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಖದ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಕಾಪಡಲು ಬಂದಿರುವುದೆ ಈ ಹೊಸ Rain Face Wash. ಇದು ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ರಾಸಾಯನಿಕ ಇಲ್ಲದೆ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

� Rain ಉತ್ತಮವು ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ಒಂದಿಗೆ ತ್ವರಿತವಾದ ಪುರೂರುತ್ವವಾದ ಇದರಿಂದ ಮುಖದ ನೈಸರಿಕ ತೈಲಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮುಖದ ಕಲ್ಕಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸತ್ತೆ ಚರ್ಮದ ಜೀವಕೋಶಗಳು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಎನ್. ಡಿ. ಎಮ್. ಕಾಲೇಜಿನ ಕೃಂತಿಯ ಬಿ.ಡ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ರೋಹನ್ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ
ಈ ಕಂಪನಿಗೆ ಶುಭವಾಗಿಲ್ಲಿಂದ
ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹಾರ್ಡ್‌ಸೋಲಣ



ನಿಮ್ಮ ಓದು ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತುಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕದಂಬದ ಸುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆಯದಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಇಮೇಲ್ ವಿಳಾಸ
editorkadamba@gmail.com

ವಾಟ್‌ಸ್‌ನಂಬರ್
+91 93533 75479

ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ
ಸಂಪಾದಕರು, ಕದಂಬ ಪತ್ರಿಕೆ
ಎಂ. ಕೆ. ಗುಂಪೆಲಾಜೆ
ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ಅಂಚೆ ಮತ್ತು ತಾಲೂಕು,
ದೃಷ್ಟಿ ಕನ್ನಡ - 574214

ಮಂದಾರ ಕುಟುಂಬ ಸೇರಿಕೋಳ್ಜಿ



ಪ್ರಕೃತಿ ಎಂದರೆ ಅದೊಂದು ಅದ್ಭುತ, ಯಾರ ಶಾಹೆಗೂ ನಿಲುಕದ, ಯಾವ ತರ್ಕಕ್ಕೂ ಸಿಲುಕದ ಒಂದು ಸುಂದರ ಸೃಷ್ಟಿ. ಈ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟು, ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಉಳಿಯುವ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಗೂಡವಾದ ಅಮೇಜಾನ್ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಕಾಶೀರದಂತಹ ಸುಂದರ ಸೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ದಿನನಿತ್ಯ ಸೇವಿಸುವ ಸೋಪ್ತು-ಸೋದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಔಷಧಿಯ ಗುಣಗಳಿವೆ. ಹುಟ್ಟು-ಸಾವು ಎರಡೂ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಇಂತಹ ವಿಸ್ತೃಯಕಾರಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಮ್ಮ 'ಮಂದಾರ' ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಚಾನಲ್‌ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ, ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯು ಮಾಡಲಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವಾರ ವಿಸ್ತೃಯಕಾರಿಯಾದ ಏಡಿಯೋಪ್ಲೋಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಂಜಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇದರ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಮಂದಾರ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಚಾನಲ್‌ಗೆ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿ. ಹೇಗೆ ಅಂತಿರಾ? ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ QR Code ಅನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದ ಸ್ಥಾನ್ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಚಾನಲ್ ಲೀಂಕ್ ಅನ್ನು ಯೂಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚರ್ದಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಂದಾರ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಕುಟುಂಬ ಸೇರಿಕೋಳ್ಜಿ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞರಿಯಕರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

SCAN TO SUBSCRIBE

<https://www.youtube.com/@mandara23>



ನಿಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಾಘರ್ಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾರ ನಿಮಗೊಂದು ಅಜ್ಞರಿ ಕಾದಿರುತ್ತದೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳು



ಹೆಂಡತಿ: ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕು..
ಮೊದಲು ನಿಂನು ಸಂಭದ ನಾಲ ಕಟ್ಟಿ....!!



ಗಂಡ: ಶ್ರಿಯೆ ನಿನೊಂಸ್ತರ ತಾಜ್ ಮಹಲ್
ಕಟ್ಟಲೇ...., ನೋಲಗುಮ್ಮೆಟ ಕಟ್ಟಲೇ....!!

ಹಾರ್ಡ್‌ಎಂಬು ನಿನೆಗೆ ಮುಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕೆ



● ಶಿರ್ಜ್‌ ಪುಲಕ್ಕಿ

ಶ್ರಮಯೋಳಣಣ

ಚದುರಿದ ಗಿರಿ ಪರ್ವತಗಳು, ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಪ್ಪು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಬಗು, ಈ ಸೊಬಗಿಗೆ ಕೊಡುಗೆಯಿತ್ತಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಕೆಂಪಾದ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚೆಲುವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿದ್ದ. ಬಾಲ್ಯನಿಯಿಂದ ನೆರವಾಗಿ ಸುಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಜೆಯ ತಿಳಿ ತಂಗಾಳಿಯು, ತನ್ನ ಮಾಯದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವೀಣಾಳನ್ನು ಕಬಲಿಸಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬಂತೆ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿಯು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಗಳಿಗೆ ಮೈಟಿಡಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವೀಣಾಳ ರೇಷ್ಟೇಯ ಕುದಳು ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡು ಸುಯುತ್ತಿದ್ದ ಗಳಿಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಇದ್ದಾವುದರ ಪರಿವೇ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವಳ ಕಣ್ಣನಿಂದ, ಎಷ್ಟೇ ವರುಷದ ತಪ್ಸಿನ ಪಳದಂತೆ ಕಣ್ಣಿರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜಗತ್ತನೇ ಗೆದ್ದ ಕುಟುಂಬ, ತನ್ನ ಕುಷಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಳಮಳ. ಅವಳ ತಪ್ಸನ್ನು ಬಂಗಗೊಳಿಸಿ ಮನು ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಜುವಾದ ಗಡ್ಡವು ಅವಳ ಮೃದುವಾದ ಕೆನ್ನೆಯ ಸೊಕಿ ಕಚುಗುಳಿ ಇಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋತ ಮನು ಅದಾಗಲೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಿದ್ದ, ಮೃದುವಾಗಿ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತೊಂದ ಇಟ್ಟಿ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದ. ಮನುವನ ಕಣ್ಣನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಮೌನವನ್ನು ಮುರಿದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಹಾಕಿದಳು ‘ಮನು, ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಲೇಬು?’ ಮೃದುವಾದ ನಗೆಯೋಂದಿಗೆ ಮನು, ‘ಅದು ಎರ್ಬೋಟ್‌ನಿಂದಾ ಬರಬೇಕಾದ್ದೇ ಪ್ರೇಂಡ್ ಸಿಕ್ಕಿದಾ ಸೋ....’ ಮನುವನ ಮಾತನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ‘ಫ್ಲೈಸ್ ಡೋಂಟ್ ಗಿವ್ ಇವರ್ ಸಿಲ್ಲಿ ರೀಸನ್’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಾ ತಿರುಗಿ ಜಾರ್ಮನ್‌ಡಿಯತ್ತ ಕಣ್ಣುಹಾಯಿಸಿದಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೈಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯನಿಟ್ಟು ಮನು, ಅವಳನ್ನಾ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ವೀನಾ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಗೊಳಿಗುತ್ತಾ ‘ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಲನ್ನಾದರು ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಅದ್ದೇ ನನಗೆ ಕಾಲು ಮಾಡಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಾನ್ನು ಕೊಡಲ್ಲಾ’. ವೀನಾಲತ್ತ ತಿರುಗಿ ‘ಯಾಕ್ಕೆ ಮಾರಾಯಿತಿ ನನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಪಾ, ನಿನಗೆ ಅನ್ನತ್ತಾ ಈ ಮುಸುಡಿಗೆ ಯಾರಾದ್ದು ಬಿಳ್ಳಾರಂತಾ’. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ನಗು ತಡಿಯಲಾಗದೆ ಪಕ್ಕಕೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಮುಗ್ಗಳುಕ್ಕಳು. ‘ಕಾಲೇಜ ಡೇಸ್ ಇಂದಾ ನಿಂಗೊತ್ತೆ ಇದೆ ನಮ್ಮಾ ಎಲ್ಲು ಏನಂತಾ ಕರಿತ್ತಿದ್ದು’ ಪಕ್ಕಕೆ ತಿರುಗಿದ ವೀನಾ ಅವನ್ನನಾ ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ನಗಳು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ನಗುವಿಗೆ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದ ವೀನಾ ‘ಬ್ಲಾಕ್ & ವ್ಯೇಕ್ ಲವ್ ಸ್ನೋರಿ ರಯಿಟ್’ ಅಂತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ನಗುವನ್ನಾ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಮನು ಕಪ್ಪು ಮಯಿಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿದರು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದಂತಾ ಹುಡುಗಾ, ಅವಳಂತೆ ಕಪ್ಪು ರೇಳೈ ಕುದಳು, ಸುಂದರವಾದ ನಗು, ಗಟ್ಟಿದೇಹಾ. ಅವಳ ಸಿಟ್ಟಗೆ ವಿರಾಮ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ‘ವೀನಾ ಆಗಾಗ ನನ್ನಪ್ರೇಂಡ್ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಈ ಮಾತ್ ಹೇಳೈ ಕಾಲ್ ಇಡಲ್ಲಾ’ ಏನು ಎಂಬಂತೆ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ ವೀನಾ ಸನ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ‘ವೀನಾ ಅದ ಹೇಗೆ ನಿನಗೆ ಬಿಡ್ಲು ಮಚ್ಚಾ, ಇಡಿ ಕಾಲೇಜೆ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತಲ್ಲೋ’ ಅಂತಾ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನಾ ಡೇಮೋಟಿವೇಚ್ ಮಾಡಿತಾರೆ.



ವೀನಾ ಏನ್‌ನೋ ಜ್ಯಾಪ್ಪಿಸಿಕೊಳುತ್ತಾ ‘ಅದ್ದೇ ಏನೆ ಹೇಳು ದೋಸ್‌ಡೇಸ್ ವೇರ್‌ನೋ ಗುಡ್’. ಮನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ‘ಹೌದು’ ಎಂಬಂತೆ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ. ಏನೋ ಜ್ಯಾಪ್ಪಕವಾದಂತೆ, ವೀನಾ ಮನುವಿನ ಕೈ ಹಿಡಿದು, “ಮನು, ನಿನಗೆ ಒಂದ್ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಂತಾ ತುದಿಗಾಳಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುದ್ದೆ” “ಇ ಫಿನಿಷ್ ಮೈ ವರ್ಕ್ಸ್.” ಮನುವಿನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಮುಗುಲ್ಗಿಯೊಂದು ಅರಳಿ. “ಈಸ್ ಇಟ್, ಹಾಗಾದ್ದೇ ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂತಾ.” ವೀನಾ ಎರಡು ಕೈ ಕಟ್ಟಿ, “ಹಾ ಅದು ಪ್ರೋಟೋಟ್ಯೂಪ್ ಅಷ್ಟೇ, ಎಕ್ಸ್‌ಪೇರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು.” ವೀನಾ ಮೃದು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, “ಮನು, ಈ ಸಾರಿನು ನೀನೇ ನನ್ನ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಆಗಬೇಕು. ಲ್ಯಾಸ್ ಇಲ್ಲಾ ಅಂತಾ ಅನೋಬೇಡಾ.” ಬಯಬೀತನಾದಂತೆ ‘ಅಯೋ ಮಾರಾಯಿ ಈ ಕೆಲಸಾ ಒಂದ್ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನ್ ಬೇಕಾದ್ಯ ಹೇಳು, ಇ ಏಲ್ ಡೂ ಆದ್ದೇ ಈ ಶಾಕ್ ಟ್ರೈಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡೊ ನಿನ್ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಉಸಾಬರಿ ನಂಗ್ ಬೇಡಾ.’ ವೀನಾ ಬೇಜಾರಾದರೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಬಾಲ್ಕನಿಯಿಂದಾ ಒಳ ನಡೆದಳು. ವೀನಾ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸಿನಿಂದಲ್ಲಿ ಬುರುಕಾದ ಹುಡುಗಿ. ತಂದೆ ರಾಮನ್ ಸ್ಯೇನ್‌ಟೇಸ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ, ಯಾವಾಗಳು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ತೀಳಿದುಕೊಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಂದೆಯ ಮಾತನು ಮೀರದೆ, ಇಷ್ಟವಿರದ್ದಿದರು ರಾಮಯ್ಯ ಕಾಲೇಜನಲ್ಲಿ ಸೀಟ್ ಒಂದನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತತನ್ನ 6 ನೇ ವಯಸಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದರು, ತಂದೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಳು ಹಿಂದೆಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಟಾಪ್ ಕಾಲೇಜ್ ಅಂತಾ ಹೇಸರು ಮಾಡಿದ ರಾಮಯ್ಯ ಕಾಲೇಜನಲ್ಲಿ ಪ್ರಂಡಾಟಿಕ್‌ಗೂ ಹೇಸರು ವಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏಣಾ ಕೈಗೆ ಹಲವರಿಂದ ಪ್ರೇಮ ಪತ್ರಗಳು ಬರಳು ಆರಂಬಿಸಿದವು. ಬರುವ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ರೋಸಿಹೊಗಿದ ವೀನಾ, ಅವನ್ನು ಗುಡೆ ಹಾಕಿ ಆಗಾಗ ಸುಡುತ್ತಿದಲ್ಲು. ಇಂತಹಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಕೊಡದೆ ತನ್ನ ಕನಸಿನ ‘ಕಾಂಟಮ್ ಫಿಸಿಕ್ಸ್’ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ ಪಡಿಬೇಕು ಅಂತಾ ಹಗಳು ರಾತ್ರಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದಲ್ಲು. ಹೀಗೆ ಬಂದಂತಹ ಹಲವು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಮಿಕನ ಪತ್ರ ಇವಲ್ಲ ಕೈ ಸೇರತ್ತೆ.

ಏಣಾ ನಡೆದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ, ಮನು

ಆಯಾಸದ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟನು. ಅವಳ ಕೋಪವನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸಲು ಇವನಿಗೆ ಕಷ್ಟಪೇನಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಕನಿಯ ಮಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದ ಏಣಾಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅವಳ ತಲೆ ಸವರುತ್ತಾ, ‘ನಿನ್ನ ನಾಟಕ ನೋಡಿದಿನ ಸಾಕು, ಈಗಾ ಎಕ್ಸ್‌ರಿಮೆಂಟ್ ಯಾವಾಗ?’ ಎಂದನು. ವೀನಾ ಕರುಣೆಯಿಂದಾ ‘ಇವತ್ತೆ ಕೆಮೋ, ಅಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಹಾರಕೆ ಬರ್ತಿದ್ದಾರ್’ ಎಂದಳು. ಮನು ಗಾಬರಿಗೊಂಡವನಂತೆ ‘ಇವತ್ತೆನಾ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದ. ಹೂಂ ಎಂದು ತಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ‘ನಾವು ಎಕ್ಸ್‌ರಿಮೆಂಟ್ ಗೆ ಯುಸ್ ಮಾಡ್ತಿ ಇರೋ ಲ್ಯಾಡ್‌, ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಲೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸೋ ಅದಿಕ್ಕೆ ಬೇಗಾ ಮಾಡ್ವೇಕಾಗುತ್ತೆ’ ಏಣಾಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಾಚೀಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಅರಿತಿದ್ದ ಮನು, ನಿರಾಶಗೊಳಿಸದೆ ಸರಿ ಎಂಬಂತೆ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ. ‘ಸರಿ ಬೇಗಾ ರೇಡಿ ಆಗು, ಕಾಫಿ ರೇಡಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ವೀಣಾ ಒಳಗೆ ನಡೆದಳು.

ಬಾಮ್‌ಡಿಯ ಬೆಳ್ಳವು ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಮಳೆಯು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮನುವಿನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಗರೇಟ್ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಮಗ್ ಹಿಡಿದ್ದಿದ್ದ. ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಏಣಾ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಅಟ್ಟಿ, ಮನುವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಣ್ಣ ನಗರೊಂದಿಗೆ ಮನು ‘ಯಾಕೆ ಏನಾಯ್ಯ, ಹಾಗೇ ನೋಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಮನುವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ ವೀನಾ ‘ಇಷ್ಟ ದಿನ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗಿದ್ದೆ?’ ಏಣಾಳ ಕಣ್ಣ ಅಂಚಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. ಮನು ಚಹರೆಯಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ನಗು ಅವಳ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗು ಉತ್ತರಿಸಿತ್ತು. ಜೋರಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆ ಇವರಿಬ್ಬರ ಗಾಡ ಮೌನವನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾತ್ ಎಂಬಂತೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಟ್ರೈನ್ ಟ್ರೈನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಬೆಲ್ಲ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿತು.





ಹೊರಗಡೆ ಮುಕ್ಕಾನಿಕ್ ಹರೀಶ ವೀಣಾಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ. ವೀಣಾ ಒದ್ದೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರದ ಬಳಿ ನಡೆದರೆ, ಮನು ಉರಿಯುತ್ತಿದ ಸಿಗರೇಟ್‌ನಿಂದ ಕೊನೆಯ ಪಫ್‌ ಎಳೆದು ಗೋಡೆಗೆ ಉಜ್ಜಿದ. ಬಾಗಿಲು ತರೆದ ವೀಣಾ ಹರೀಶ್‌ನನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ‘ಪನೋ ಹರೀಶಾ, ಕಾರ್ ಯಾವಾಗ ಕೊಡೊದ್ದಂತ ಅಂದಿದೆ? ಎಂದು ರೋಸಿಹೊದವಳಂತ ಮಾತಾಡಿದಳು.

ಶರಣಾಗತನಾದಂತೆ ಹರೀಶ ‘ಇಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕ ಅದು.....’ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡದೆ ‘ಅಯ್ಯೋ ಮಾರಾಯಾ ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳೋಕೆ ನಂಗ್ ಟ್ಯೂಪ್ ಇಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಿ ಕೇ ತಾ’ ಎಂದು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕೇ ಕಸಿದುಕೊಂಡಳು. ಹಾಲ್ಗೆ ಅಂಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಲ್ಕನಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿಂದ ಮನು ಇಳಿಯುತ್ತೆ ‘ಪನೋ ಹರೀಶಾ ಹೇಗಿದ್ದಿಯಾ?’ ಎನ್ನತ್ತೆ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದ. ಹರೀಶನಿಗೆ ಮನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗೌರವ, ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನು ಮಾಡಿದ ಧನ ಸಹಾಯದಿಂದಾಗಿ ಹರೀಶನ ಗ್ರಾಹೇಜ್ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹರೀಶ್ ಇವರ ಮನೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಕೂಡಾ ಕೈ ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮನುವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ ‘ಅಣ್ಣ ಜೆನ್ನಾಗಿದಿನಿ ನೀವ್ ಹೇಗಿದ್ದಿರಾ?’ ಅವನ ಭೂಜ ತಟ್ಟುತ್ತೆ ‘ನಾನ ಸೂಪರ್ ಕ್ರೇವ್’ ಎಂದು

ಹೆಗಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ. ವೀಣಾ ಇವರ

ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತಡೆ ಹಾಕಿ ‘ಮನು ಅಪ್ಪಾ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಔಂಸ್ ಬೇಗಾ ಹೊಗ್ಗೆಕು’. ಏನಾ ತನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗವಾಗಿ, ಅವಳ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಗೆಳೆಯ ಲೂಯಿಸ್ ಜೋತೆ ಒಡಗೂಡಿ ಯಂತ್ರಪೂರ್ವಂದನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದರು.

ಈ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನ ನಡವಳಿಕೆ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಗುಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚಿಪ್‌ (ಮೆಮೋರಿ ಚಿಪ್‌) ಮೂಲಕ ಕ್ಲೋನ್ ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿತ ರೋಬಾಟ್ ಗಳಿಗೆ ಈ ಚಿಪ್ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಕ್ಲೋನ್ ಮಾಡಳಾದ ಮನುಷ್ಯನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟಗೆ 10 ನಿಮಿಷ :

ಕೊಟ್ಟಿಗೆಹಾರದ ಲ್ಯಾಬ್ ಮನುವಿಗೆ ಅಪ- ರಿಚಿತವಾದದ್ದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರೊದಾದ್ದು ಏಕೆ ಎಂಬುದು ಮನುವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ? ಇಷ್ಟು ಕಾನ್ನಿಡೆನ್ನಿಯಲ್ಲಾ

ಕೆಲಸವನ್ನು ವೀಣಾ ಏಕೆ ಮಾಡೆಕು? ಇವಳ ತಂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾದ್ದು ಏನು? ಇಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸೊಕ್ಕುವಾಗಿ ಮನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮಣಿನ್‌ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೆಂದು ಚಿಕ್ಕ ಟಾನ್ಸ್‌ಪರೆಂಟ್ ರೂಮ್‌ನಿಂದ ವಿಂಗಡಣ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ವೀಣಾ ಹಾಗು ಲೂಯಿಸ್ ಗೋಡೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಮೇಲೆ ಪನ್ನನ್ಮೊ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದರೆ, ಅವಳ ತಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಟಾನ್ಸ್‌ಪರೆಂಟ್ ಗ್ಲಾಸಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ ಕಾಫಿನ್ ಡೆಬ್ಬದಂತಹ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎತ್ತ ನೊಡಿದರತ್ತ ಮಣಿನ್‌ಗಳ ಚೀಂಕಾರ. . ಕೈದಿಯಂತೆ ಕೂತಿದ್ದ ಮನುವಿನ ಬಳಿ ಬಂದ ಲೂಯಿಸ್ ‘ಮನು ಈ ಮೆಡಿಸನ್ ತೆಕ್ನೋಲಾಜಿ’ ಎಂದ. ವೀಣಾ ಲ್ಯಾಬಿಗೆ ಬರುವ ಮನು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಶರತ್ತುಗಳು ನೆನಪಾಗಿ ಮನು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮೆಡಿಸನ್ ನುಂಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದಂತೆ, ಏನಾ ಓಡಿ ಬಂದು ‘ರೇಡಿ ಆಗಿದೆ ಏ ಕ್ಯಾನ್ ಸ್ಪಾರ್’ ಎಂದಳು.





ಮನು ಏಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವೀನಾ ಅವನ್ನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ‘ಏನೇ ಇದು ಕೊಣೆ ಬೇಟಿ ತರಾ ಆದ್ದು ಇದ್ದಿಯ’ ಮೃದುವಾದ ದ್ವಿನಿಯಲ್ಲಿ ‘ಯಾಕೆ ಇತರಾ ವಾತಾಡಿಯಾ, ಆಲ್ ದಿ ಬೆಸ್ಟ್’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರೆಂಟ ಕೊಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಕಾಫಿನ್ ಡಬ್ಬಿದೊಳಗೆ ವ್ಯೋ ಜೊಡಿಸುತ್ತಿದ ವೀನಾಳ ತಂದೆ ಮುಗಿದಂತೆ ಹೊರಬಂದರು. ಕಾಫಿನ್ ಡಬ್ಬಿದೊಳಗೆ ಮನು ಸತ್ತವನಂತೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡ, ವೀನಾ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಡ್ಟ್‌ ಆಕ್ತಿಯ ಮಣಿನ್ ದರಿಸಿದ್ದ. ವೀಣಾ ಮಂಡಿಯೂರಿ ತಲೆಗೆ ಮುತ್ತನ್ನಿಟ್ಟು ಡಬ್ಬಿ ಮುಚ್ಚತೊಡಗಿದಳು. ಇಬ್ಬರ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಯಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅದ್ಯಾಯದ ಕಹಳೆ ಹೇಳಿಗಿತ್ತು.

ಡಬ್ಬಿದಲ್ಲಿ ಮಳಗಿದ್ದ ಮನುವಿಗೆ ಸೈರನ್‌ಗಳ ಬೀಳ್‌ಕಾರ. ಕಣ್ಣಿಬಿಡದಪ್ಪ ಉಜ್ಜಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಳಕು, ಎದೆಬಡಿತ ದ್ವಿಗುಸಗೊಂಡು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾಗಳ ಹರಿವ ಹರಿಯಿತು. ಪ್ರಯೋಗವು ಸುಸುತ್ತವಾಗಿ ಸಾಗಿದರೆ ಸಾಕಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ಹೊರಗಡೆ ವೀಣಾ ಕಣ್ಣಿಮುಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಲೂಯಿಸ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕ್ರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳ್ಳಿನಿಂಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಾ ಸಮಯ 2 ಗಂಟೆ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಮನ್ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಸ್ವಾರ್ಪ ಬಟನ್ ದಬ್ಬಿದರು.

ಎಕ್ಸ್‌ಪೇರಿಮೆಂಟ್ ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ 2 ನಿಮಿಷ: ಕೊನೆಯ ಹಂತ ತಲುಪುತ್ತಿದಂತೆ ಕೆಲಸವು ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಡಬ್ಬಿದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಮನುವಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಅರಿವೇ ಇರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಜಗತ್ತೇ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವರ ಹಾಗೆ ರಾಮನ್ ಹಾಗೂ ಲೂಯಿಸ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ. ವೀಣಾ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಜಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಇವಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗವೂ ಸುಸುತ್ತವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸಂತ್ಯತ್ತಿ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ ಒಳಗಡೆ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಮನು ಹೇಗೆರುವಣೂ ಎಂಬ ತಳಮಳ ಒಂದೆಡೆಯಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಜಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ

ವೀಣಾಳನ್ನು ಭೇದಿಸುವಂತೆ ಮುಷಿನ್ನಿನಿಂದ ಕೊಂಟ್‌ ಡೌನ್ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ತಂದೆಯು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದರು. ದವಡಾಯಿಸಿದ ವೀಣಾಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದನೆಂಬ ಖಿಂಡಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಜಿರ್ ಶಬ್ದ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕು, ಹೀಗೆ ಬಾಕ್‌ನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಮನು ಬಗ್ಗೆಕೊಂಡಂತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತರೆದು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಕಣ್ಣ ಹಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಆದರೆ ತಿರುಗಳಾಗಿದೆ ಇಕ್ಕಟನ್ ಜಾಗ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ತರುವಾಯ ಬಾಕ್ ಇದ್ದಕ್ಕಿದರೆ ತರೆದುಕೊಂಡಿತು. ವೀಣಾಳನ್ನು ನೀರಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನುವಿನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮೆಯ್, ಶವದಂತೆ ಮಳಗಿದ್ದ ಇವನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೂ ಮರ. ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆಳುತ್ತಾ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಕಣ್ಣ ಹಾಯಿಸಿದ. ಜಿರ್ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ರೋಸಿಹೋಗಿದ್ದ ಇವನ ಕಿವಿಗೆ, ದೂರದ ನವಿಲಿನ ಕೂಗು ಇಂಪುಗೊಳಿಸಿತು. ಮನು ಸುಂದರ ರಮನೀಯವಾದ ಕಾಡಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ್ದಿದ್ದ. ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪರೆಂಟ್ ಕೋಣೆ ಮಣಿನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ‘ವೀಣಾ’ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿದ.

ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪರೆಂಟ್ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ವೀಣಾ ‘ಮನು ನಿನ್ನ ಎದೆಗೆ ಅಪ್ಪಿ ಸುಸ್ತಾಗೋವರೆಗು ಅಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಹಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಈ ಕುಡಿಯ ಸಿಹಿಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಬೇಕು.’ ಎಂದು ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು

ಹಸಿರು ಜಿಹ್ವೆ ಸಿಗುತ್ತಿದಂತೆ, ವೀಣಾ ಒಳ ನಡೆದೆಳು. ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಡಬ್ಬದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಂತೆ, ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಳು ತರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮಂದಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವೀಣಾಳ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಮಿಂಚೊಂಡು ಹರಿಯಿತು. ಮಾತು ಹೊರಳುತ್ತಿಲ್ಲಾ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದನ್ನು ತಂದೆಯು ಕಂಡು ದವಡಾಯಿಸಿದರು. ವೀಣಾ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಮುಚಿದಳು.

-ಮುಂದುವರೆಯುವುದು

ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಹೆನ್ರಿ ಇವಿನ್ ವಿನ್ಯಾಸಗೋಳಿಸಿದ ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯು ಮೈಸೂರಿನ ಸ್ಕ್ರೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಇಂಡೋ-ಸಾಸೆನಿಕ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರು ಅಂತಹಿನ ರಚನೆಯನ್ನು 1897-1912 ರ ನಡುವೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಾರ್ಕಾರದಿಂದ, ಅರಮನೆಯು ಕಾಡಿನಲ್ಲಾ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಚದರ ಗೋಪುರಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೋಳಿಸಿದ, ಗುಮೃಟಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿದೆ.



ಅಪರೋಪಕ್ಕೊಂಡು ಉದಯಿಸುವ “ಭಾಸ್ಕರ”

ನಮಗೆ ದಿನಾಲೂ ಸೂರ್ಯ ಅಥವಾ ಭಾಸ್ಕರ ಉದಯಿಸುವುದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೇ, ಆದರೆ ಅಪರೋಪಕ್ಕೊಂಡು ಉದಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರನ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಹೌದು ಇಲ್ಲಿಬ್ಬ ಭಾಸ್ಕರನಿದಾನ ಆತ ದಿನ ಬಿಡಿ, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂಡು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಅಜ್ಞರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೂ ಇದು ಸತ್ಯ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರು ಈ ಭಾಸ್ಕರ? ಈತನ ದರ್ಶನ ಅಷ್ಟು ವಿರಳ ಯಾಕೆ ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಕುಶಾಹಲ ಇದ್ದರೆ ನೋಡೋಣ ಬನ್ನಿ.

ನಾನು ಈಗ ಹೇಳ ಹೊರಟಿರುವುದು, ನಮಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡಲು ದಿನಾ ತನ್ನನ್ನೇ ಸುಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆಕಾಶದ ಭಾಸ್ಕರನಲ್ಲ ಬದಲು ನಮಗೆಲ್ಲ ಬೆಳಕು ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಂತ ಜಲ ಸಮಾಧಿಯಾದ “ಭಾಸ್ಕರ”. ಸತ್ಯ, ನಾಡಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡಲು ತನ್ನ ಅಷ್ಟಿತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಅಷ್ಟಿತ್ವವನ್ನೂ ಜಲ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಭಾಸ್ಕರನೀತ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರೀತ?

ಅದು ಸುಮಾರು 1930 ರ ಕಾಲಘಟ್ಟ, ಆಗಿನ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ರಾಜ ಮನೆತನದವರ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿ, ವಿವೇಕತನ ಹಾಗೂ ಅಂದಿನ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ತಕ್ಕಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಬಗ್ಗೆ ಚಚ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭ. ಶಿವನಸಮುದ್ರ ಹಾಗೂ ಶಿಂಘಾದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ-ಸ್ಟ್ರೀಲ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಶರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಪರ್ಯಾಯ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಿಕ್ಕ ಉತ್ತರವೇ ಈ “ಹಿರೇ ಭಾಸ್ಕರ” ಅಥವಾ ಮಡೇನಾರು. ಈತ ಇರುವುದು ಇಂದಿನ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾಗರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿಗಂಧಾರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅತೀ ಸನೀಹದಲ್ಲೇ. ಸಮ್ಮದ್ಧ ಮಲೆ ನಾಡಿನ ದಟ್ಟ ಕಾನನದ ನಡುವೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ರೀತವಾದ ಕೃಷಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಉರಾದು, ಹೆಸರು ಹಿರೇ ಬಜ್ಜಗಾರು ಕ್ರಮೋಣ ಹಿರೇ ಭಾಸ್ಕರ ವಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಫಿತವಾಯಿತು. ನಾಡಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡುವ ಮಹತ್ವಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಶರಾವತಿ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ತು ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲಿ. 1939 ರಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರು ರಾಜಾರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜ ಒಡಿಯಾರ್ ಅವರು ಅಡಿಗಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿದ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆ. ನಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕ್ಷೇತ್ರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವಿದ್ಯುತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳ ಮುದುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದೇ ಈ ಹಿರೇ ಭಾಸ್ಕರ ಎಂಬ ಸ್ಥಳ, ಇಲ್ಲಿ ಶರಾವತಿ ನದಿ ಹಸಿರು ಕಾನನದ ಮುದ್ದೆ ಜಟೀಲ ತೋರೆ ಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಣ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೀರು ಸಂಗೃಹಿಸಿ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವಾತ ಜೋಗ ಜಲಪಾತದ ಬಳಿ ಅದನ್ನು ದುಮ್ಮುಕ್ಕಿಸಿ ವಿದ್ಯುತ್ತು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಯೋಜನೆಗೆ ತನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅದೇಮ್ಮೋ ಅನ್ನದಾತರ ಹಾಗೂ ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಳತ ಪ್ರಾಯವಾದ ಅಶ್ಯಂತ ಚೇಲೆ ಬಾಳುವ ಸಂಪರ್ಧಿತ ದಟ್ಟ ಕಾಡನ್ನು ಮುಖುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಉರಿದು.



ಅಣೆಕಟ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ : ಹಿರೇಭಾಸ್ಕರದ ಆಣೆಕಟ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು 114 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ, ಜಲ ಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಮಾಣ 25 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ., ಮೇಲಾಗದಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾಮಿನ ಅಗಲ 21 ಅಡಿ, ತಳಪಾಯದಲ್ಲಿ 87 ಅಡಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅಂದು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ತಗುಲಿದ ವೆಚ್ಚ 112 ಲಕ್ಷಗಳು. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಇಡೀ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಸಿಮೆಂಟ್ ಬಳಸದೇ ಕೇವಲ ಸುಳಿದ ಗಾರೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲಿಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಸುಭದ್ರವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಿವುದೇ ಅಂದಿನ ಕಾರ್ಯತತ್ವರತೆಗೆ ಜ್ಞಲಂತ ಸಾಕ್ಷಿ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಪ್ರವಾಹ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಎಂಜನೀಯರ್ ಅಗಿಧ್ ಶ್ರೀ ಏ ಗಣೇಶ್ ಅಯ್ಯರ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ 11 'ಪೋಲ್ಯೂಟ್' ಮಾದರಿಯ ಸ್ಯೇಪನ್‌ಗಳು. ಹಾಗಾದರೆ ಹಿರೇಭಾಸ್ಕರ ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಂಡು ಉದಯಿಸುವುದು ಯಾಕೆ:

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ್-ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೋಳಗೊಂಡ ಹಿರೇ ಭಾಸ್ಕರ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೇವಲ 16 ರೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿದ ಹಾಗೆ ಮುಖುಗಡೆಯಾಯ್ತೆ? ನಾಡಿನ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ ನೀಗಿಸಲು ಹಿರೇ ಭಾಸ್ಕರ ಆಣೆಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತಲೇ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಆವಾಗ ಮತ್ತೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿಡ್ಡದೇ ಇದೇ ಶರಾವತಿ ಕೆಂಪೆ. ಸಾಗರ ತಾಲೂಕಿನ, ಕಾರ್ಗಲ್ ಬಳಿಯ ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮದಾಕಾರದ ಆಣೆಕಟ್ಟಿನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಶಿಮಾನಿಸಿ 1958 ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿ 1964 ರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ಜಲಾಶಯ 1819 ಅಡಿ ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಿರೇಭಾಸ್ಕರ 1774 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ, ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ಜಲಾಶಯ ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಮಾಣ

ಅಂದರೆ 156 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ ತುಂಬಿದಾಗ ಹಿರೇಭಾಸ್ಕರ ಆಣೆಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 41 ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ನೀರು ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ, ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈ ಆಣೆಕಟ್ಟಿ ನಮಗೆ ಮಳೆಗಾಲದಿಂದ ಮೇ ಯ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು. ಯಾವಾಗ ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕುಸಿಯುತ್ತದೋ ಆವಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಭಾಸ್ಕರ ಹೊರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿಯ ಹಿನ್ನಿರು ಇದರ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ ವಿಸರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಯಾವಾಗ ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿಯ ಆಣೆಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತಳಮಟ್ಟ ತಲುಪುತ್ತದೋ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಮುಗಿಸುವ ಮುನ್ನ : ಇಂಥ ಅವಕಾಶಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಸಿಗದು, 13 ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಈ ವರ್ಷ ಅಂತಹ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಸುಮಾರು 60 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಡೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಂದಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾಗಿ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿಯೆ ಇದೆ. ಸ್ಯೇಫನ್‌ಗಳ ರಚನೆ, ಗೇಟುಗಳ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಣೆಕಟ್ಟಿಯ ರಚನೆ ಅಂದಿನ ಎಂಜನೀಯಸ್‌ಗ ಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮತೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾದರೆ ಇಂದಿನ ಯುವ ಎಂಜನೀಯಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ವಿಂಡಿತ ಭೇಟಿ ನೀಡಲೇಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸರ, ಕುಮಿಸುವ ದಾರಿ ಎಷ್ಟು ಆನಂದ ನೀಡುತ್ತದೋ, ಜಲದಾಳದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ ಹೋದ ಅದೇಮೌಲ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜನಾಂಗದ ಕುರುಹುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಸಾಗಿಸಿ, ಗತಿಸಿ ಹೋದ ಅದೇಷ್ಟೋ ಜರಿತ್ತೇಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.

● ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್
ಉಜ್ಜರೆ





ಸೌಮ್ಯ ಸುಂದರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಲಲ್ಲಿ
ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ನಲಿಯುತ್ತ ಜೀವನ ಕಳೆಯುವದೇ
ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಒಂದು ಸುಂದರ ಅವಕಾಶ.
ಈ ಅವಕಾಶವು ಜೀವನದ ಎಷ್ಟೋ ಖುಸಿ,
ನೋವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಲಲ್ಲಿ
ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.
ಅದೆಷ್ಟೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು
ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಮಾನವ ತನ್ನ ನೋವುಗಳನ್ನು
ನಿಸಗಿದ ಜೊತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ತನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ದೇಶದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು
ಕಮ್ಮಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.
ಅದೆಷ್ಟೂ ಖುಸಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು
ಭೂಮಿ ತಾಯಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸತ್ತಾನೆ.
ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮನಶಾಂತಿ,
ನೆಮ್ಮೆದಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಲವು, ಪ್ರೀತಿ ಮಾನವ
ಹುಲಕ್ಕು ಅವಶ್ಯಾ ಅದರೆ ಮಾನವನು
ತನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿನ್ನು
ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಇದು
ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಎಡ
ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ.
ಈ ಅನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಕದಂಬದಲ್ಲಿ ಇದೇ
ರೀತಿಯ ಒಂದು ಸುಂದರ ನವೀನ ತಾಣದ
ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡ
ತಕ್ಕದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಆಸೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಉಳಿಸಿ ಮಾನವಹುಳವನ್ನು ಬೆಳಿಸಿ.



ಎಮಾರಿ



ಧರ್ಮಸ್ಥಳ
(23.6 kms)



ಉಜಿರೆ
(14.6 kms)



ಬೆಳ್ತಂಡಿ
(19.6 kms)



ಬಹು ದದರಗಳ ಜಲಹಾತ

ಎಮಾರಿ ಜಲಹಾತ, ದಕ್ಕಿಣ ತನ್ನದದ ಹಳ್ಳಿಯ ಘಟ್ಟಗಳ ಬಿಂಭಾಗ ಇಲ್ಲಾರಿಯನ ದುರು ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ತಡ್ಡಾಲನಿಳ್ಳ ಅಡಿರುವ ರಹಸ್ಯ
ಬಹು-ದದರ ಜಲಹಾತ. ಇದು ಖುತ್ತಮಾನದ ಜಲಹಾತವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ರಿಂಫ್ ಮಳೆಗಾಲದಿಳ್ಳ ಪೂರಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾವನನ್ನು
ಹಡೆಯುತ್ತದೆ. ದಢ್ವಾದ ನೋರೆ ತರಹದ ನಿರ್ಯ 2.5 ಅಡಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲನ ಖೂಫ್ರದೇಶದ ಕೆಂಗರೆ ಜಾರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಂಗಭಾಗದಿಳ್ಳ
ಹಂಡು ಕೊಳ್ಳಬನ್ನು ರೂಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೊಳ್ಳಬನ್ನು ನುಮಾರು 3 ಅಡಿ ಅಳಬನ್ನು ಹೊಂಬಿದೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವ ಕಣಳಲು ಅಥವಾ
ಅಧ್ಯಾದ ನಿರ್ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬ ಮೂಲಕ ನಿರ್ವನ್ನು ಜಣ್ಣಿಸಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯಾ, ಮಾನ್ಯಾನ್ ನಾಮಯದಿಳ್ಳ ನಿರ್ವನ
ಮಣಿದಿಳ್ಳ ಜಲಹಾತಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ



